

Første Næstformand (Vanggaard): Det er dog med en vis Begrænsning, som Formanden sætter.

Christmas Møller: Ja, det er jeg ikke vis paa. For saa vilde det sige, at man indskrænker selve Forhandlingsretten her i Tinget, og saa kunde det være godt at faa den Forretningsorden...

Første Næstformand (Vanggaard): Den er indskrænket ved første Behandling, men ved anden Behandling er den udvidet efter den nye Forretningsorden. Der er altsaa sket en Forandring. I øvrigt har et Fler-tal her i Tinget stemt for Forretnings-ordenen, og den maa respekteres.

Christmas Møller: Jeg bøjer mig for Formanden og haaber, at vi kan enes om at lave Forretningsordenen om.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der taler om de billige Varer, vil jeg spørge: Naar nu Tilstanden i Landet er den, at vi saa at sige kan gaa fra Varegruppe til Varegruppe, Korn, forædlede Landbrugsprodukter, Industrivarer, Tekstil, Skotøj, alle mulige Slags Varer, og sige: Det kan vi faa billigere i det Land, det kan vi faa billigere i det Land, og det kan vi faa billigere i dette eller hint oversøiske Land — Fragten i Dag er saa lav, at den ingen Betydning har —, naar vi kan gaa fra Land til Land og faa billigere Varer, hvad skal vi saa leve af her i Landet, medmindre det er det ærede Retsforbunds Mening, at dette Lands Landbrug, dette Lands Industri, dette Lands Haandværkerstand skal ned paa et Niveau, fantastisk lavere end det, vi er oppe paa i Dag.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det vil sikkert ikke være Formanden for Det konservative Folkeparti her i Rigsdagen ukendt, at der er sket et betydeligt Prisfald paa danske Landbrugsprodukter, og det vil næppe kunne bestrides, at et saadant Prisfald ingen Skade gjorde, naar blot alle Varer kom tilsvarende ned. Derfor er det en Betingelse for Landbruget, at ogsaa andre Varer falder, og det fremgaar udtrykkeligt af de Udtalelser, som Formanden for Det konservative Folkeparti fremsatte, at det, man ved denne Lovgivning sætter ind for at hindre, er, at vi faar billigere Varer, altsaa hindre, at vi faar et Prisfald paa de Varer, som Landbruget skal købe.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Da det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nu to Gange har henvist til denne Bog, som jeg ved en beklagelig Fejltagelse har kaldt Blaabogen, men som viser sig at være mere sort, end jeg havde troet, og fortalt os, at Valutakontoret har fordyret Varerne med 50 Mill. Kr. aarlig, vil jeg dog gerne oplæse, hvad der staar herom; det er kun nogle faa Linier. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg ved at læse disse Linier vise, hvorledes Retsstatspartiet benytter Tal. Der staar Side 37—38:

„Sætter vi Danmarks Import til ca. 1 000 Mill. Kr. i et Aar, vil vi maaske“ — *maaske* — „for Halvdelen af dette Beløb importere Varer til normale eller de mindst mulige Priser. Men f. Eks.“ — *f. Eks.* — „for 200 Mill. Kr. tvinges vi paa Grund af foran nævnte Omstændighed til at give 5 pCt. mere end nødvendigt, for andre 200 Mill. Kr. maa vi give 10 pCt. mere og for 100 Mill. Kr. maaske 20 pCt. mere. Dette giver alt i alt 50 Mill. Kr., som vi betaler for meget for Importen, 50 Millioner, som vi i Stedet for kunde have købt andre Varer for. Vi indrømmer, at Tallene er skønsmæssige“.

(Munterhed). Ja, det er ikke min Tilføjelse, det staar udtrykkeligt i Svartbogen. Og saa kommer det ærede Medlem her og serverer disse skønsmæssige Tal som Fakta.

Rager: Det er ikke min Hensigt at deltage i den nationaløkonomiske Diskussion, der har fundet Sted her; en Række af de Udtalelser, der er faldet, er i hvert Fald af en saadan Art, at mine Evner ikke strækker til til at opfatte dem som rigtig sund Nationaløkonomi. Derimod er der under Forhandlingerne sket en anden Ting, der har paakaldt min Opmærksomhed, og som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til.

Under Begyndelsen af det ærede Medlem Hr. Priemes første Tale følte jeg mig hensat til en svunden Tid, den Tid, da man her i Landet ikke havde en folkevalgt Rigsdag, men havde Stændersamlinger. Det ærede Medlem indledte nemlig sin Tale med at sige: Naar jeg her tager Ordet som Repræsentant for Handelsstanden. Det ærede Medlem fremstillede sig her paa denne Talerstol som værende en speciel Standsrepræsentant i denne Sal. (*Prieme:* Det er